IN FESTO S. THERESIÆ SECUNDO.

DUPLEX.

Omnia tam in Offic. quàm in Missa, prout in principali ejusdem festo ad diem xv. Octobris, exceptis iis, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEus, qui illibata præcordia Beatæ Virginis Theresiæ Sponsæ tuæ ignito jaculo transfixisti, & charitatis victimam consecrasti: ipsa interveniente concede, ut corda nostra ardore Sancti Spiritus ferveant, & te in omnibus super omnia diligant. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate ejusdem, &c.

IN II. NOCTURN.

Lectio iv.

INter cæteras Theresiæ virtutes præcipuè emicuit dilectio Dei, quæ adeò in corde ejus exarsit, ut Confessarii ipsius Theresiæ tamquam non hominis, sed Cherubim propriam admirarentur, & celebrarent;

quam

quam etiam Dominus noster Jesus Christus multis visionibus, & revelationibus mirabiliter auxit: quandoque enim data dextera, clavoque extenso, illam in Sponsam suam adoptavit: atque his verbis alloqui dignatus est: deinceps, ut vera sponsa, meum zelabis honorē: jam ipse sum totus tuus, & tu tota mea.

Lectio v.

ALiquando etiam Angelum vidit ignito jaculo sibi præcordia transverberantem: Quod ipsa enarrat his verbis: videbam ad sinistram meam Angelum astantem corporali specie; non erat magnus, sed parvus, formaque pulcherrima, ac vultu sic accenso, & flagrante, ut videretur ex supremis, qui penitus exardent, sive ex iis, qui Seraphim dicuntur. Aspiciebam eum in manibus gestare longum jaculum aureum, & in extremo cuspidis parum ignis: jaculo autem non semel cor meum transverberabat usque ad viscera: hæc verò mihi videbatur secum asportare, cum jaculum educeret, exindeque me prorsus relinquere Dei amore æstuantem. Erat quidem tam vehemens dolor vulneris, ut me compelleret in gemitus

tus iteratos prorumpere, & adeò excellens suavitas, quam in me hic dolor intensissimus efficit, quod desiderabile non sit, ut auferatur, nec animæ quidquam placeat, nisi Deus ipse.

Lectio vi.

Ex quibus cælestibus donis divini amoris flamma in ejus corde adeò exæstuabat; ut maximè arduum votum à Deo edocta emiserit, efficiendi semper quidquid perfectius esse, & ad majorem Dei gloriam pertinere, intelligeret. Quin etiam post mortem cuidam moniali per visum manifestavit, se non vi morbi, sed ex intolerabili divini amoris incendio vita excessisse.

HISPANIARUM.

Ad pias, enixasque Serenissimi Regis Catholici instantias per litteras particulares SSmo. Dño. N. Clementi Papæ XII. directas, & per Emum. ac Rmum. D. Card. Belluga eidem exhibitas, quibus pro extensione Officii, & Missæ in Festo Sanctæ Theresiæ Secundo supplicatum fuit, easque à Sanctitate sua ad Sacr. Rit. Congreg. remissas, & ab ipso Emo. Belluga Ponente

nente relatas ; Sac. eadem Rit. Congr. instante P. Fr. Nicolao à Jesu Maria, Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ Procuratore Generali, petitum Officium cum Oratione, & Lectionibus ii. Noct. prop. pro universo Carmelitarum Excalceatorum Ordine sub die 25. Maii 1726. jam approbatis singulis annis 27. Augusti in Festo S. Theresiæ Secundo ab omnibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus utriusque sexus in cunctis Hispaniarum Regnis, qui ad horas Canonicas tenentur, sub ritu duplici recitari, & Missam respectivè celebrari posse concessit, si SSmo. Dño. Nostro visum fuerit. Die 5. Decembris 1733.

Factaque deinde de prædictis SSmo. Dño. Nostro relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 11. ejusdem mensis, & anni 1733.

A.F.Card.Zondadari Pro-Præf.

Loco ✠ sigilli.

N.M.Tedeschi Archiep. Apam.
Sac. Rit. Congr. Secret.